

VFO - nytt

nr 3 1990

VÄSTERBERGSLAGENS

UFO ~ förening

Box 99

77700

Smedjebacken

Tele: 0240 79146

UFO NYTT ÄR EN TIDNING FÖR MEDLEMMAR INOM VÄSTERBERGSLAGENS UFO FÖRENING.
UFO NYTT UTKOMMER MED 4 NR OM ÅRET.

INNEHÅLLSFÖRTECKNING:

Sid 2+3 Några tankar till dagens ufo forskning

Sid 5+11 Rapportcentralen noterar

Sid 12-13 Jag är bergsäker: Ett "flygande Tefat" svävade över heden.

Sid 14 .Urklipp.

Sid 15 16 Jag blev förföljd av ett mystiskt ljus och tiden "för van" spårlöst.

Sid 17-19 Rymdmänniskorna som övervakar oss är våra kusiner.

Sid 20 "Tefat" förföljdes.

Sid 21-23 Vi så "UFO" i Lofoten. Lättläslig norska.

I Redaktionen:

Thor-Leif Andersson Gudrun Andersson Birgit Sälgsström Ingmari Strömberg
Berit Bergkvist Lars Andersson Birgitta Andersson med flera.

Medlemskap 1990 75 kronor

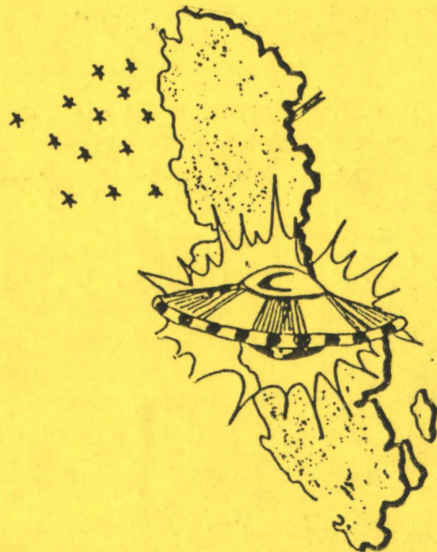
Under 16 år 25 kronor.

Avgiften betalas på postgiro nr 16099-4

Adress. Box 99, 777 01 Smedjebacken

OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS OBS

Vi har tänkt oss en trevlig studieresa till Stockholm en lördag i oktober.
Vi vill besöka minst 2 museer som vi tycker verkar vara intressanta och sedan äta en middag tillsammans. Du som tror dig intresserad hör av dig till Birgit, före den 1/10 så kan hon berätta mera för dig. Resan skall ske med buss. Ta nu dig i kragen och hör av dig till Birgit Tel. 023-60325.

OBS

Fältforskar kurs i
Björnsjö den 15-16 Sept
Du som är intresserad
ring Gudrun 0240-79146
ring Comy 71315

NÅGRA TANKAR TILL DAGENS UFO FORSKNING

En vetenskapsman som forskar i ett ämne söker olika vägar för att lösa sin gåta. Olika vetenskapsmän har alltså olika förgreningar och kommer även fram till ett svar så småningom. Tänk på astronomin där dom dels lyssnar ut i rymden och dels tittar.

I Ufologin finns det ingen samordning med de ev olika förgreningarna. Vi vet inte heller riktigt hur vi skall bära oss åt. Ämnet är ju även av den naturen att du inte kan återskapa det i ett laboratorium.

Vad kan vi då göra? Förmodligen är själva rapporthanteringen ett sätt och grunden för vidare steg. Vi kunde indela i grupper, intresserade av t ex ljusfenomen i en grupp, ljud, farkoster, varelser osv. i andra grupper.

Rapportcentralen skulle då kunna delge de olika grupperna deras gebit för vidare forskning. Vidare skulle det finnas en grupp personer som snabbt skulle kunna ta sig till platser där UFO fenomen ofta blir sedda. De skulle ha tillgång till samma instrument som användes i Hessdalen.

En sak som den "seriösa" UFO forskningen inte talar så mycket om är borttappad tid i samband med UFO fenomen. Få fall har fått en chans till förklaring. Kanske något verkligen händer. Törs, vill och kan vi ta reda på det?

UFO föremål som rapporteras sägs ha många olika förklaringar. Föremål har rapporterats under lång tid, men ännu inte lyckats få en enda godtagbar förklaring. Ett föremål som beskrivs vara helt olikt det vi har, kan ju inte finnas. Så det brukar förklaras med synfel eller misstolkning av känt ting. Sedan finns den kanske otäckaste förklaringen. Det finns inte, det är bara fantasi. Eller något ännu underligare, det tillhör inte vår verklighet utan en annan dimension. Vilket som är det rätta duger inte dagens UFO forskning till för att bevisa.

Ett är ändå säkert, UFO SVERIGE, med flera organisationer måste nog till med något nytt i sin UFO forskning. Om inget händer nu, som ändrar oss, finns det nog ingen Ufolog kvar inom en snar framtid. Alltför många Ufologer har fått bita i det sura äpplet och givit upp. Har vi råd att tappa flera?

Förmodligen är det så att UFO fenomenet har lyckats klara sig utan lösning av flera orsaker. Man kan spekulera, men även hålla vissa saker för mycket troligt. Det finns inget större samarbete över landets gränser i UFO saken. Visserligen finns det en databas, men alla länder borde ingå i basen om det skulle ge resultat.

Ufologer själva har varit mycket självupptagna och helst velat klara sig själva. De har inte brytt sig om att fråga fackfolk utan helt enkelt dragit sina egna slutsatser. Det bevisas med att det finns väldigt lite material offentligt att läsa.

Människor som säger sig ha haft väldigt nära kontakt med ett UFO och ex. varelser har inte undersökts noga. Där borde läkare m fl få vara med och undersöka. Vi har inte givit dem alla en riktig chans. För att några bevisligen har ljugit är det långt ifrån säkert att alla gjort det.

Det kanske även skulle vara av stort värde med en personundersökning på vittnen som sett UFO 1 min och längre. Även personer med upprepade UFO-observationer skulle undersökas.

Militären har kanske trots allt ett finger med i UFO saken. Vad de vet måste nog pressas eller läcka fram till allmänheten.

Vittnen själva har svårt för att berätta om sina upplevelser och berättar ofta i liknelser. Personer som ser UFO är i regel rejält folk som säger att det var slumpen. De flesta går ed på att det var verklighet. Tror vi dem? Eller försöker vi hitta andra fantastiska verkligheter?

Just nu känns det som att sitta i en mardrömslik värld utan verklighet eller är det UFO'na som är i den världen?

Gudrun .

A S T R O N O M I

VISSTE NI ATT.....

- * Det ljus som vi nu ser från Polstjärnan har varit på väg till oss sedan 1300-talet. Då var svenskarna ute på korståg till Finland
- * Stjärnljuset från Orions bälte är 1500 år gammalt. Medeltidens början.
- * Andromeda nebulosans ljus har varit på väg i hela 2 200 000 år. Då fanns vår avlägsna släkting Australopithecus som vandrade omkring i Kenya.
- * Minst 4 istider har vi haft sedan ljuset startade

Stjärnhimlen är inte bara ett historiskt fenomen, den är till och med en fornlämning!

RAPPORTCENTRALEN RAPPORTERAR

Efter det att TV programmet Svepet sänds i april 1989, fick TV ta emot många telefonsamtal och även brev från personer som varit med om något av UFO karaktär. UFO SVERIFE har fått ta del av namnen på de som ringde eller skrev och Rapportcentralen håller nu på att kontakta dessa personer. Vi vill tacka tjejerna i växeln som tog emot alla dessa telefonsamtal under och efter programmet Svepet. En av dessa gav oss olika fingervisningar om vad rapporterna skulle innehålla. Mycket bra. Det underlättar nu vårt vidare arbete. Vi har fått svar från några av dessa personer och tillsammans med de övriga rapporterna som inkommit sen förra numret kan vi rapportera följande:

Datum: Juni 1951
Ort: Bromölla
Namn: Lajos Gredinger

Lajos befann sig på skolgården i Bromölla tillsammans med sina kamrater. De hade lunchrast. Han råkade titta upp mot himlen och fick då, på mycket hög höjd, se ett cigarrformat föremål som stod helt stilla. Intill det cigarrformade föremålet fanns det 7 st rörliga mindre föremål som rörde sig mot och från det större. Lajos uppfattade det som att de mindre flög in i det större medan andra flög ut. Det tycktes vara en luftlek däruppe. Barnen tittade i ca 10 min. Lajos hade vid detta tillfälle inte hört talas om UFO. Han är numera överstelöjtnant. Föremålen var blågröna till färgen. Konturerna syntes mycket klart. Vädret var klart och vindstilla.

Handläggare: Ivar Karlsson

Datum: Mars 1968
Ort: Vindelälven
Tid: 21.30-21.55
Namn: Ingrid Silvervang

En stjärnklar marskväll kom Ingrid körande med bil söderifrån efter Vindelälvens östra sida. Ca 2 km söder om Rödåsel fick hon genom träden se ett ljussken. Ingrid körde sakta och stannade vid en glänta där hon hade god sikt. Ungefär 40 m över älven stod ett gasmoln alldeles stilla. Det var gråaktigt och svagt lysande. Storleken ca 5-15 m brett. Ingrid klev ur bilen och upp på den hårda plogkanten och gick sedan mot molnet så långt hon kunde. Ingrid stod där och tittade och vinkade mot molnet. Hon hoppade även för att få en uppfattning om höjden, men det var svårt. Kvällen var mycket kall och hon började frysa så hon återvände till bilen. Ingrid startade och körde sedan sakta i ca 2 km till Rödåsel där hon gick in till paret Johansson. De följde henne ut för att titta. Molnet hade följt efter Ingrid. Fru Johansson tyckte det var otäckt så hon gick in igen. Ingrid fortsatte sin bilfärd och nu stod molnet vid en ås bland träd intill en annan stuga. Hon stannade återigen bilen och tittade. Även molnet stod då stilla. Till slut blev det för kallt och Ingrid for hem.

Dagen efter stod en notis i tidningen att ett gasmoln hade varit synligt i Vindeltrakten.

Handläggare: Berit Bergqvist

Datum: 1978-01-08
Ort: Valbo
Namn: Sylvia Pettersson

Sylvia och hennes make var ute och promenerade. De hade just stannat upp och beundrade solnedgången. När de stod där kom ett plan på låg höjd över trädtopparna. Det var i storlek som en helikopter. Sylvia och maken fortsätter sin promenad och efter ca 20 min. när det börjar skymma ordentligt får de se planet stående i luften längre bort efter vägen. Det befann sig flera meter över marken. Under fanns ett vitt dimljus och planet hade inga vingar. De var inte så intresserade då, men det tycktes som en stege var nedfäld. Dagen efter stod att läsa i tidningen om detta underliga. Sylvias man tog avstånd från det med en gång. Han tittade heller inte efter som Sylvia gjorde. Det fanns även andra vittnen som såg detta under 3 timmar. Sylvias observationstid var ca. 2 min. Vädret var klart.

Handläggare: Berit Bergqvist

Datum: Någon gång under 1978. Ca. kl. 16.00

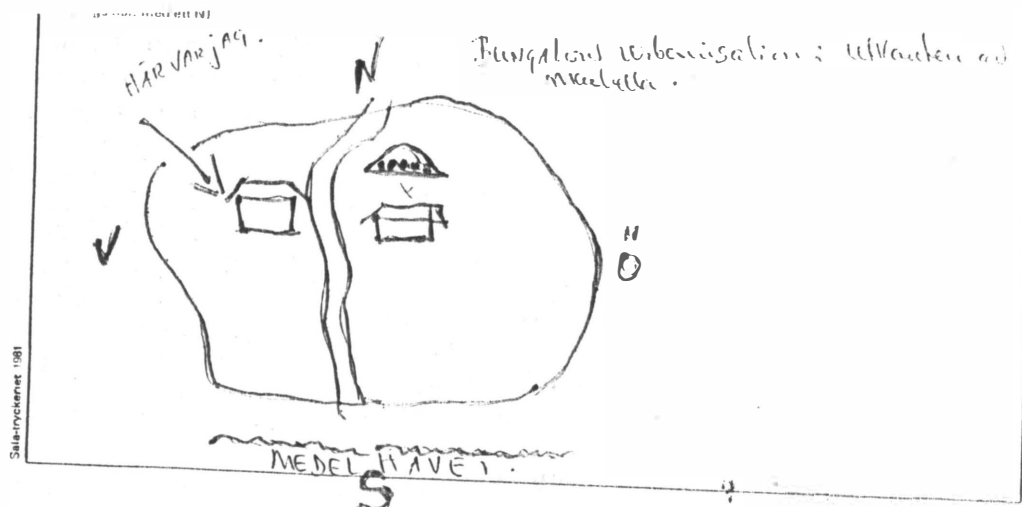
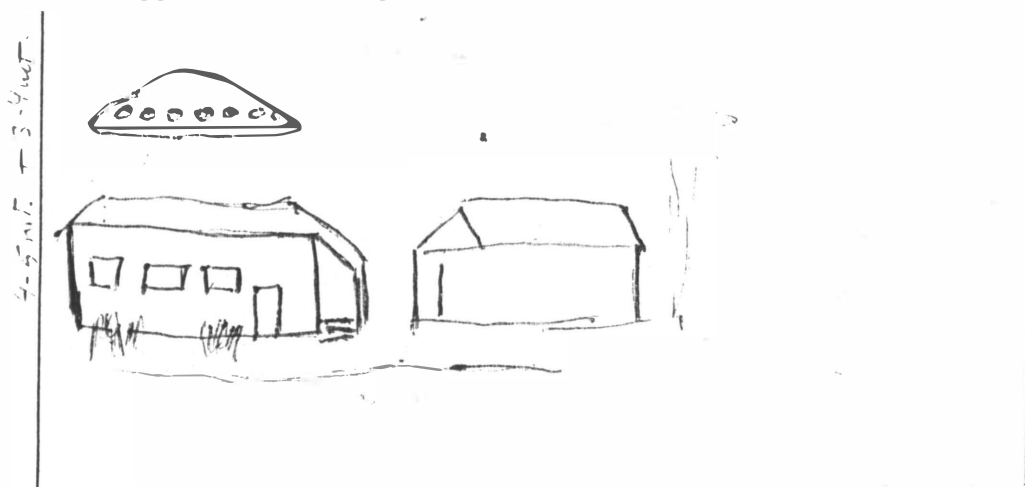
Ort: Marbella, Spanien

Namn: Ingegärd Hallberg

Vi låter här Ingegärd berätta:

Jag besökte vänner i deras villa strax utanför Marbella, Solkusten i Spanien. Barnflickan var i trädgården med en 2 årig flicka. Vi hör hur hon - en enkel liten "trög" flicka - pratar med 2 åringen om en "brandsoldatshatt" som ligger och dallrar över grannhuset. Denna dialog pågår i ca 5 min. Då blir jag irriterad på det dumma pratet och går därför ut i trädgården. Flickan säger då till mig: Titta där frun, där hänger en brandsoldatshatt - och det hängde verkligen något där. Jag tittade noga någon minut men ser ingen varelse bakom glasrutorna och då säger jag högt. Ge er av! Jag bad - försvinn - och farkosten lyfte genast och seglade ut över Medelhavet. Då ångrade jag mig, tyckte jag missade mitt livs chans att få uppleva något förunderligt. På skoj ställer jag mig med armarna i luften och vinkar dem tillbaka. Föremålet vände på sekunden och kom tillbaka över villorna. Då blev jag mycket rädd och gick in i huset. Föremålet hängde över grannvillan några sekunder men lyfte sedan och försvann. Föremålet var aluminiumfärgat. Storleken i luften 12-15 m. Det täckte grannens takyta som var 75 m². Observationstiden ca. 5 min.

Handläggare: Berit Bergqvist

Datum: 1979-10-01

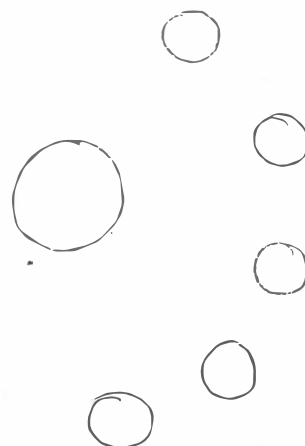
Ort: Oxelösund

Namn: Barbro Magnusson

Vi låter här Barbro berätta: Jag är i köket i vår lägenhet i Oxelösund. Håller på med mat åt min son. Samtidigt beundrar jag den fina solnedgången. Det är klart och fint väder. När solen hade gått ned är det ännu ljus ute. Då fick jag se runda grafitgrå föremål. 6-7 st som flög i formation. Ett stort först och resten var små och bildade en bågform efter den stora. Jag ropade då på min sambo Göran Ohlsson som dammsög vid detta tillfälle. Han sprang fram till fönstret och hann se föremålen fast de då hade hunnit längre bort. Det stora föremålet var som en fjärdedels måne. De små som hälften av fjärdedelen av månen. Barbro säger vidare: I föremålen som var grafitgrå och runda fanns det med 100 % säkerhet inte någon mänsklig person som skötte styrningen. Det fanns heller inte en chans till radiostyrning från marken. Det hela rörde sig över himlavalvet.

Handläggare: Barbro Magnusson

Alla grafitgrå

← Fördiktning

Datum: 1980 Kl. 23.00

Ort: Bräcke

Namn: Åke Magnusson

Åke berättar: Jag och en arbetskamrat kom körande med tjänstebil på länsväg 711 från Albacken mot Bräcke. Ca 19 km öster om Bräcke samhälle, då vi passerade gården Svedjan, svänger vägen till höger i nordvästlig riktning. När vi kom genom kurvan observerades på ca 100-150 meters avstånd ett upplyst föremål. Övre delen var som en glaskupol, helt genomskinlig. I föremålet sågs två personer. Dessa verkade upptagna med att studera instrumentpanelen. Den ene var vänd med sin högra sida mot radiobilen och tittade mot Gimdalshållet. Den andre tittade åt andra sidan, snett till vänster mot oss. Höjden över marken för föremålet var uppskattningsvis 50-100 m. Belysningen var hela tiden konstant men verkade vara något starkare från vad som verkade vara instrumentpanelen. Såg bara den upplysta delen av föremålet. Jag sade omedelbart till min kollega att stanna radiobilen, samtidigt som jag försökte få fram kameran. Då bilen stannade släcktes lyset på föremålet och då tändningen slogs ifrån kunde inte höras något ljud från något föremål. Färgen på föremålets ovansida var ljusgrön. Storleken ca 10 m. Vädret var klart och vindstilla.

Vi hoppas återkomma med den andra polismannens rapport också.

Handläggare: Johan Kinneryd

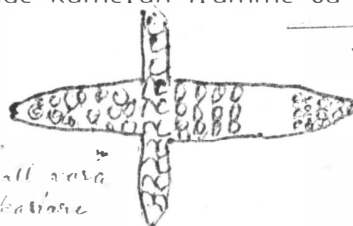
Datum: Augusti 1984

Ort: Borlänge

Namn: Daga Belin

Daga berättar: Jag hade just satt mig vid bordet intill köksfönstret. Kl var ca 15.00. Då fick jag höra ett flygplan komma och det är ju inget konstigt med det. Jag bor ju bara en halv mil från Dala Airport och är van vid flygplan. Men döm om min förvåning när det plötsligt tystnade och samtidigt sänkte sig på mycket låg höjd och bara gled ljudlöst fram över hus nr 11. Det var utrustat med vita strålkastare och gröna och röda lampor vid nosen. Endast konturerna kunde urskiljas av flygkroppen. Först trodde jag att det var det nya Saab planet, men det var det inte. Jag har själv flygit med det på senare år. Jag ångrar att jag inte hade kameran framme så att ett foto skulle kunna bekräfta detta.

Handläggare: Gudrun Andersson

Daga Belin 1984 med
13.10.84

Daga Belin
vita strålkastare

No 13

Varför hus 11 och 13 vid 2 tillfällen.

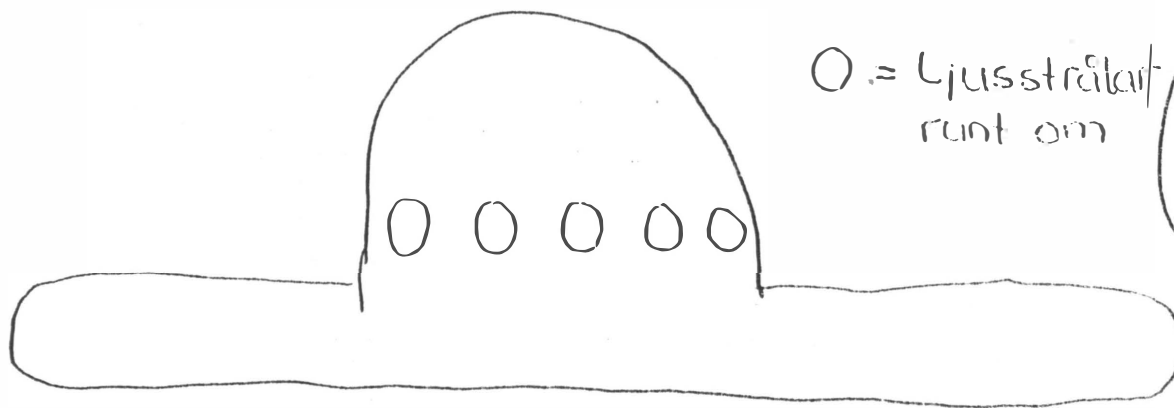
Datum: 1989-10-09 Kl. 18.20-18.23

Ort: Busshyttan

Namn: Anonym

Vittnet får tillsammans med 3 barn se ett starkt vitt föremål. Det hade ett svagt vinande ljud. Avståndet var ca 30 m fram till föremålet. Storleken var ca 20 m. Föremålet såg ut att ha fönster. Det hela ökade i hastighet och for rakt upp i himlen. Observationstid ca 3 min.

Handläggare: Gudrun Andersson

O = Ljusstrålar
runt om

Datum: 1990-03-23 Kl. 22.35

Ort: Ludvika

Namn: Stefan Graaf

Stefan satt i sin bil intill sjön Väsman och tittade in mot Ludvika. Sjön låg alldeles stilla. Då fick han se ett ljus som slås på stötvis uppe i himlen. Hans första reaktion var att det var ett flygplan. Andra reaktionen var att det verkade vilja landa på sjön. Men det var mycket som inte stämde.

1. Inga lanternor
 2. Mycket starkt ljus
 3. Hastigheten var mycket hög
 4. När ljuset slogs av försvann det sakta, precis som från en halogen lampa.
Man såg på slutet att ljuset kom från en stor, rund strålkastare.
 5. Eftersom föremålet kom från höger och rakt emot Stefan hoppade han ur bilen direkt. Han borde hört ljud, men något sådant hördes inte.
- Stefans uppfattning om ljuset är att det var påslaget, men for genom molnen som syntes tydligt. När det syntes var det luckor i molnen. Det kom brant nedåt och gick i en svag uppstigning. Observationstid ca 10-15 sek.

Handläggare: Gudrun Andersson

Datum: April 1990. Kl 01.00-01.15

Ort: Ludvika

Namn: Helga Mässing

Helga gick upp vid 01.00 tiden på natten och av gammal vana tittade hon ut genom fönstret på övervåningen. Hon fick då se ett stort rött klot. Det stod bakom björken som står 5 m från altanen. Föremålet syntes mycket tydligt. Storleken var mycket större än fullmånen. Föremålet gick ifrån Helga och minskade även då i storlek. Hon såg det i ca 15 min och då försvann det sakta ned mot horisonten. Det syntes en aning fortfarande när Helga gick och lade sig igen. Vädret var klart och vindstill. Inget ljud kunde höras.

Handläggare: Bernt Berglund

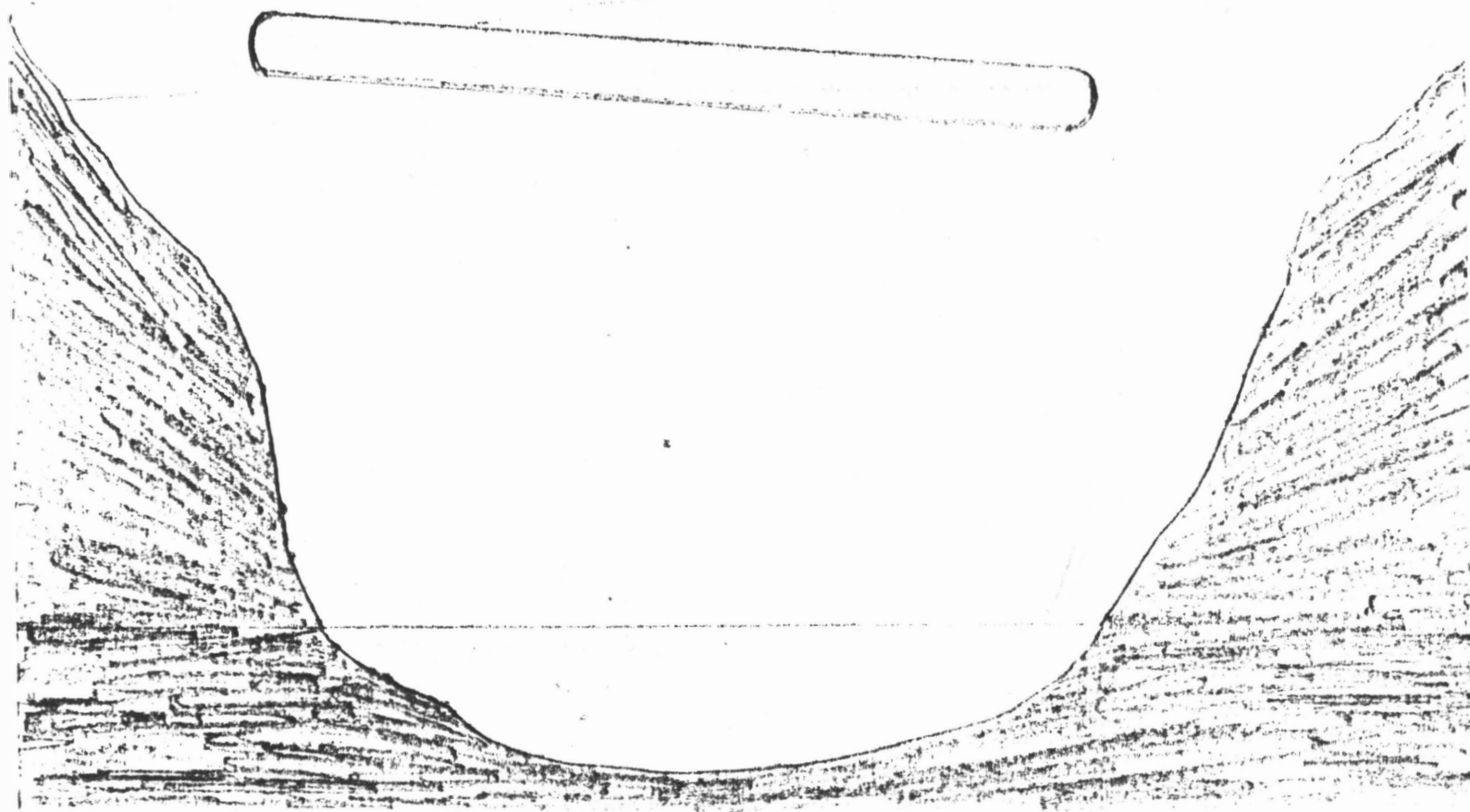
Datum: 1990-06-25

Ort: Vännäs

Namn: Anonym

Vi låter vittnet berätta: Helt nyligen var jag på promenad här i Vännäs. För drygt en kvart sedan, kl 18.53, befann jag mig på vandring ner mot Umeälven, längs efter Drottninggatan. Just när jag passerade det stora Servicehuset så fick jag se ett vitt cigarrliknande UFO som flög i östlig riktning rakt ovanför Umeälven. Denna farkost saknade helt vingar och flög helt ljudlöst. När jag såg denna farkost så befann jag mig bara ca 250 m från den. Farkosten flög på låg höjd, bara ca 50 m över vattenytan. Den var något längre än en vanlig buss, men smalare lägre. Farkosten var lika hög hela vägen, ibåda ändarna och i mitten.

Handläggare: Gudrun Andersson

Flygriktning
österut

U F O över Umeälven i Vännäs

Bra att veta

Anders Palm skriver i Hemmets Journal varje vecka. Vill du veta mer om något ämne han tar upp här, ring 08-42 13 14.

HISTORIA

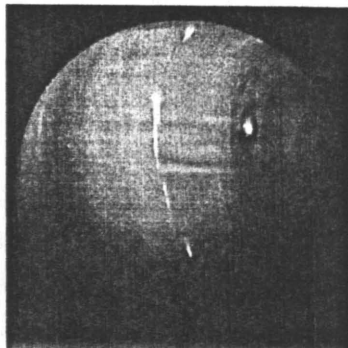
Genom rymd-åldern med expressfart

Man kan dela in människans historia på olika sätt. När jag gick i småskolan talade läraren om stenåldern, bronsåldern och järnåldern. Sedan läste vi också om medeltiden och den så kallade nya tiden, som kom då Columbus upptäckte Amerika.

Nu lever vi i rymdåldern. Den började den 4 oktober 1957, då ryssarna sände upp den första satelliten, Sputnik 1. Sedan har det gått undan med rasande fart. För några månader sedan nådde en amerikansk rymdsond ut till Neptunus, den näst yttersta planeten i solsystemet. Avståndet dit var 3 500 miljoner km.

I Oberpfaffenhofen i Västtyskland har man inrättat ett stort rymdarkiv. Det innehåller över 12 000 rymdbilder. Där finns också 500 kartor över främmande planeter och deras månar.

Det tog flera tusen år för människan att utforska jorden. Men solsystemet klarade vi av på bara 32 år. Den enda planet vi inte har nått är Pluto.

Neptunus är den näst yttersta planeten i solsystemet.

(FOTO: TERRAPRESS)

FYSIK

Göra guld

Alkemisternas gamla dröm håller på att bli verklighet. I århundraden har de arbetat i sina kammare och laboratorier, blandat olika ämnen, krossat dem i mortlar och hettat upp dem med eldare. Men ingen av forna tiders alkemister lyckades få fram något guld.

På 1940-talet startades de första kärnreaktorerna. Först då fick människan en teknik att förvandla ett grundämne till ett annat.

Nu tar man ett nytt steg på vägen i detta fysikaliska trolleri. Ett japanskt forskningsprogram studerar olika metoder att slå sönder atomkärnorna med hjälp av centrifugalkraft. Egentligen är det inte guld man är ute efter.

Det japanska programmet syftar till bättre metoder att bli av med det besvärliga långlivade, radioaktiva avfallet från kärnkraftsverken. ■

Att göra guld är en gammal dröm. (FOTO: IBL)

M.K. Jessup:

P 17. UFO OCH BIBELN

Astronomen och bibelforskaren M.K. Jessup påvisar i denna bok den förvånansvärda överensstämmelsen mellan bibliska fenomen som tex "vagnar av eld", "eldstoder", "flygande hjul" m m och de UFO-fenomen som rapporteras i våra dagar. 126 sid. Htt. 39:-

Jag är bergsäker: Ett "flygande tefat" svävade över heden!

● Ett trovärdigare vittne än Rolf Crantz, 61, har man svårt att tänka sig. Han är polisman sedan 40 år tillbaka.

● Han har aldrig förr trott på eller intresserat sig för utomjordiska farkoster. Men det som han såg över hedarna på norra Öland en stjärnklar marskväll i år gjorde honom övertygad...

TEXT: CHRISTIAN ROSENFELDT FOTO: GÖRAN BUHRE
TECKNING: RONNY LINGSTAM

Visst var det ett flygande tefat som svävade över heden och som sen satte fart tvärs över vägen. Det finns ingen annan förklaring...

Rolf Crantz, 61, har aldrig tidigare brytt sig särskilt mycket om egendomliga historier om möten med s k Ufo:n. Han har visserligen inte helt avfärdat berättelserna som bluff men har oftast intagit en skeptisk hållning till det oförklarliga. Rolf har arbetat som polis i 40 år och står stadigt med bägge benen på jorden. Men en stjärnklar kväll i början av mars i år upplevde han och en kamrat något märkligt ute på en hed på norra Öland och Rolf är bergsäker på sin sak: Det var ett Ufo!

Såg något som blinkade

Det var fredagen den andra mars som Rolf var på ett rutinuppdrag tillsammans med en kollega från Borgholmspolisen. Klockan var halv åtta på kvällen och himlen var klar. Färden

gick norrut på länsväg 136 och de hade fri sikt över de kilometerlånga hedarna. Trafiken var gles och polismännen mötte bara enstaka bilar. De båda poliserna hade tidigare under kvällen fått larm om ett misstänkt inbrott i ett förråd och körde i riktning mot Byxelkrok. På en raksträcka strax efter Köpingsvik fick Rolf som körde polisbil plötsligt se någonting på himlen österut som blinkade.

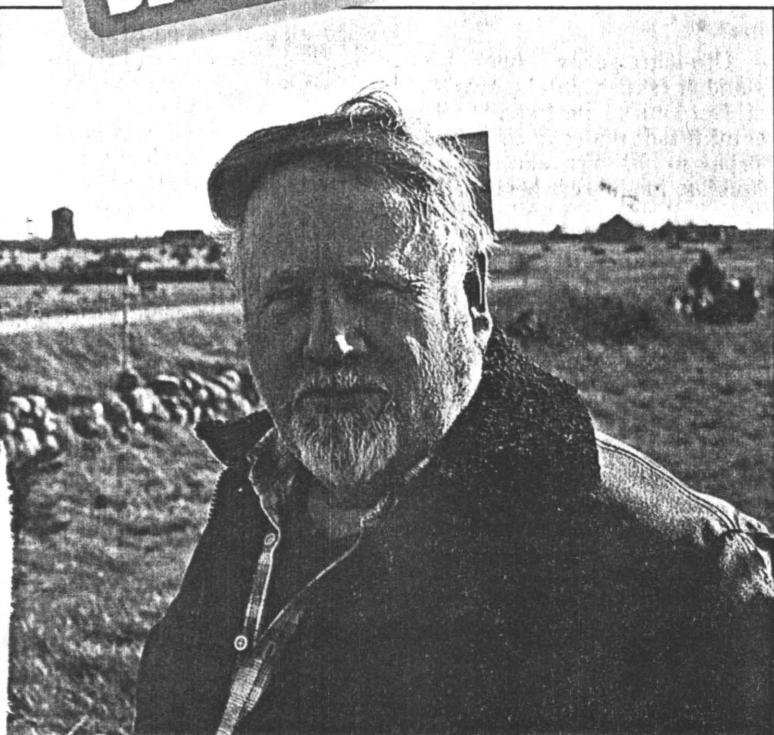
— Först trodde jag att det var reflexer i vindrutan, berättar Rolf när vi träffar honom och sambon Lillemor Bursell strax utanför Föra på norra Öland. Men när vi kom närmare insåg både min kollega och jag att det faktiskt var något som svävade därute. Kanske en helikopter...

Rolf bedömde avståndet fram till föremålet till ett par kilometer och blev nyfiken. När han insåg att föremålet stod blickstillstill ökade han farten och stannade så småningom på en parkeringsficka i höjd med den lilla byn Ebbegärde. De båda poliserna klev ur bilen och kunde då häpna konstatera att det inte

Ett diskusliknande föremål, med en "gondol" under och blinkande ljus runt omkring — så beskriver Rolf Crantz den utomjordiska farkosten som han och en annan polis såg över Öland en marsnatt i år.

MÖTE MED DET OKÄNDA

Har man varit polis i 40 år, ja, då står man med båda fötterna på jorden. Men Rolf Crantz tvekar inte: Det var ett Ufo han och hans kollega såg!

alls var frågan om en helikopter eller ens något ovanligt avancerat flygplan.

— Jag försökte hitta en möjlig förklaring. Först trodde jag det var flyget till Gotland men eftersom föremålet stod stilla insåg jag att det inte kunde vara fråga om ett flygplan. Inte heller var det någon satellit, zeppelinare eller väderballong. I mitt yrke som polis har jag genom årens lopp upplevt både ballonger, molnformationer och andra naturliga himlafenomen, men det som jag betraktade ute över he- den påminde inte ens avlägset om något jag tidigare sett.

Först hördes inte ett ljud

Rolf beskriver objektet som en diskusformad farkost med en diameter på mellan 40 och 50 meter. Längs sidorna blinkade skarpa blå och vita ljus och under själva diskusen fanns en stor röd "gondol", även den upplyst. Runt kanterna skimrade en disig ring. Det märkligaste av allt var dock att farkosten inte gav minsta maskinljud ifrån sig.

De båda polismännen stod och betraktade den blinkande och upplysta diskusen i en 20-30 sekunder när den plötsligt utan förvarning satte av med en otrolig fart. Att säga att den accelererade är att ta till i underkant; på någon tiondels sekund uppnådde den en hastighet som var svindlande. I en flack bana snett framför polisbilen susade föremålet tvärs över vägen, över he- den och västerut över Kalmar- sund. Under några få sekunder fick polismännen en chans att se "underredet" på den skinande farkosten och lade då också för första gången märke till ett dovt monotont brummande innan den försvann spårlöst över havet.

I samband med många andra återberättade Ufo-iakttagelser finns uppgifter om att bilarnas elektronik slagits ut och att man råkat ut för magnetiska störningar. Vissa hävdar till och med att de blivit solbrända när de tittat upp mot de förmodade tefatens starka sken, men var- ken Rolf eller hans arbetskam-

VÄND ►

Ett flygande tefat svävade över heden

Forts från föreg sida

rat märkte några obehag. Polisradion stördes aldrig och inget annat onormalt inträffade.

Polismännen stod en stund och tittade ut i den stjärnkla kvällen för att se om den mystiska flygande maskinen skulle uppenbara sig igen men då inget mer hände klev de så småningom in i bilen och fortsatte norrut.

Rolf säger att han retar sig på att han glömde att plocka fram poliskameran som låg i baksätet.

— Jag tänkte aldrig på att vi hade en kamera. Å andra sidan är det osäkert om jag hade hunnit ta någon bild av föremålet.

Plötsligt kom det tillbaka

De diskuterade lite fram och tillbaka vad det kunde ha varit för något de bevitnat men koncentrerade sig snart på jobbet och glömde halvt om halvt bort den svävande diskusen. På hemvägen körde poliserna vägen förbi Gärdslösa på ostkusten när kollegan plötsligt pekade ut mot natthimlen och utbrast: Titta där! Där kommer den igen!

— Och där kom den seglande igen, säger Rolf. Samma diskus

med de blinkande ljusen fast nu på väg åt andra hållet. Också nu försvann den spårlöst efter några sekunder. Vi såg den emellertid på avstånd en tredje gång ovanför Högsrum innan den försvann för gott.

När Rolf gick av arbetspasset vid halv fyra på morgonen åkte han hem. Upprymd av vad han upplevt under kvällen och natten försökte han väcka sambon Lillemor för att berätta om det fantastiska han sett men Lillemor var måttligt road över att bli störd på småtimmarna och somnade om.

— På morgonen lyssnade jag på vad han berättade, säger Lillemor och tillägger att hon tror på Rolf.

— Säger han att han såg ett Ufo så är det sant. Och förresten, vad skulle det vara för märkligt med det egentligen? Varför skulle inte varelser från andra planeter i Vintergatan kunna komma och hälsa på oss...?

— Satelliter är annars en vanlig förklaring till Ufo-rapporter, menar Rolf som är van vid att se satelliter och annat "rymskrot" som susar över natthimlen. Han minns också när hans polisbil en blåsig kväll i höstas höll på att bli "påflugan" av ett litet mystiskt och uråldrigt flygplan som på mycket låg höjd och med tända strålkastare tydligen letade efter någonting på ungefär samma ställe ute på heden där Ufon syntes. Någon förklaring på varifrån flygplanet kom

eller var det tog vägen fick han aldrig.

— Men det som jag såg nu i mars var inget flygplan. Jag är helt övertygad om att det rör sig om ett flygande tefat. Hastigheten och manövrarna tyder på att farkosten inte är byggd här på jorden. Ja, såvida det inte är något topphemligt militärt projekt, skrattar han. Man vet inte så noga var man har militärerna. Fast de får vara bra duktiga om de ska bygga en sån här maskin.

Trovärdigt vittne

Rolf rapporterade aldrig sin iakttagelse till poliscentralen. Han menar att det skulle vara svårt att förklara händelsen och i detalj redogöra det för det inträffade. Hans kollega verkade mest av allt vilja glömma bort vad han sett och några andra vittnen fanns inte.

Men Rolf kunde inte släppa tanken på den blinkande farkosten och tog därför kontakt med en gammal bekant, Gunnar Schelin som är något av en Ufo-expert. Han fick då veta att ett liknande föremål varit synligt i Stockholm 1985. En skiss och en rapport som Rolf fått berättat om en identisk farkost med samma form och färg.

Gunnar Schelin som känt Rolf i många år är övertygad om att det verkligen var ett Ufo som flög över länsväg 136 den andra mars.

— Ufo-iakttagelser här på Öland är faktiskt inte så ovanliga. Det kanske mest kända fallet inträffade under en Ufo-våg i början av 70-talet när en hel skolklass med lärare bevitnade en stor silverdiskus på himlen i en timmes tid.

Gunnar tillägger att Rolf är ett mycket trovärdigt vittne som inte har någon som helst anledning att hitta på saker.

Rolf Crantz har nu bara ett par år kvar till pensionen och han har redan börjat trappa ner arbetet som polis. Men han kommer knappast att gå sysslös. Tillsammans med Lillemor sköter han gården på norra Öland och ägnar också mycket tid åt fiske och till färskötsel.

Mötet med tefatet glömmar han inte i första taget:

— Det var inte kusligt, varken min kollega eller jag blev rädda eller skakade på något sätt. Vi blev väl snarast nyfikna. Men visst grunnar jag på vad det var för något vi såg den där kvällen. Det kommer jag nog att göra så länge jag lever... ■

Rolf och hans sambo Lillemor Bursell bor på en gård strax utanför Förä på norra Öland. De har får, och dessutom ägnar Rolf sig mycket åt att fiska.

VBU'S

OBS

KVÄLLAR

10/9 30/9

6/10

2/11 27/11

3/12 29/12

Ring

0240/23563

81900

71315

79146

Himlafenomen tjusigt men skrämmande

Av JONAS REDIN
Övre Soppero (NSD) Vid
elvatiden på onsdags-
kvällen såg Göta Holm-
ström och hennes dotter
ett mystiskt ljusfenomen
på himlen i Övre Soppe-
ro.

— Det såg ut som en
soluppgång, men det var
ju ösregn och mulet, be-
rättar hon.

Märta och hennes 28-åriga
dotter åkte bil, när plötsligt
en ljus halvcirkel syntes på
himlen.

— Sedan blev det en hel-
cirkel som en sol, med en
rektangulär ruta i mitten,
berättar hon

— Det var inte långt ifrån
oss. Vi stannade vid kio-
sken och tittade. Sedan rör-
de sig den rosafärgade "so-

len" mot Nedre Soppero,
och vi följde efter i en halv
timme.

■Tjusigt men kusligt

Sedan försvann ljusfe-
nomenet upp mot Idivuo-
ma.

— Det var jättetjusigt,
men samtidigt blev jag
rädd. "Rutan" syntes väl-
digt nära.

Göta Holmström tror att
Esrang kanske släppt upp
någon ballong som orsakat
ljusskenet.

— Nej, vi har inte haft
något i luften. Vår raket-
kampanj börjar först nästa
vecka, meddelar Sofie Jo-
hansson på Esrange.

På F 21 i Luleå känner
man inte heller till ljusfe-
nomenet.

Ufon förbryllar belgisk militär

BRYSSEL (TT)

Flygande tefat – eller ufon
(oidentifierade flygande fö-
remål), som de rätteligen
heter – har de senaste måna-
derna observerats över Be-
lgien. Och nu är den belgiska
militären övertygad om
att det försiggår något mys-
tiskt uppe i luften.

Efter att först ha förnekat
att två F-16-jaktplan hade
siktat ett ufo och följt efter det
har det belgiska flygvapnet
nu avgivit en officiell rapport
om det sällsamma som inträffade
i belgiskt luftrum natten
mellan 30 och 31 mars.

Dagarna före hade "se-
riösa" personer såsom poli-
ser och militärer sett talrika
ufon och beskrivit dem som
enorma trekantiga tingestar
med blinkande lampor.

När det den aktuella natten
konstaterades oförklarliga
rörelser på de militära ra-
darskärmarna i Glons och
Sammerkaze i södra Belgien
fick två jaktplanspiloter
order att gå upp och undersö-
ka.

Eftersom det var mörkt
kunde de inte få ögonkontakt
med fenomenet. Men de såg
till sin häpnad på flygplanens
datorskärmar ett ufo som för-
flyttade sig med hög hastig-
het. Det ökade till exempel
farten från 280 till 1 800 km/
tim på bara några sekunder.

Piloterna noterade också
att ufot flyttade sig varje gång
det "löstes" på skärmarna.

På torsdagen publicerade
myndigheterna fotografier
av radarskärmarna där man
kan se ufot som en liten fyr-
kant.

Överste Wilfried De
Brouwer i det belgiska flyg-
vapnet sade på torsdagen att
vanliga flygplan inte kan fö-
reta sådana snabba rörelser.

Han sade också att flera and-
ra möjligheter, till exempel
att det skulle röra sig om la-
serstrålar, kunde uteslutas.

Översten ville dock inte ge
sig in på spekulationer över
huruvida Belgien hade haft
besök från andra världar.

MOGENS BRYDE/TT

NYTT
i KORT-
HET

Vad såg Bo på himlen?

AVESTA (DD). Vad var det som
rörde sig på himlen? Det frågar sig
Bo Carlsson i Horndal som på tis-
dagskvällen såg ett himlafenomen
han söker svar på.

Den märkliga händelsen utspela-
de sig vid 17-tiden. Söderifrån kom
en ljuspunkt till synes flygande, nå-
got starkare ljussken än polstjär-
nan men betydligt snabbare än en
satellit för den fram över himlen.

Plötsligt stannade ljusskenet och
tog en ungefär 90-gradig vinkel för
att på nytt stanna upp och sedan
återvända till sitt utgångsläge. Se-
dan upphörde ljuset.

— Annu märkligare var det att
det med jämna mellanrum hörde:
ett mullrande ljud, berättar Bo
Carlsson som aldrig sett något lik-
nande.

— I ungefär 10 minuter utspela-
de sig himlafenomenet, eller var
det kan vara säger Bo Carlsson
undersamt.

Bra att veta

Anders Palm skriver i Hemmets Journal varje vecka. Vill du veta mer om något ämne han tar upp här, ring 08-42 13 14.

TRAFIK

Dyrt för felparkerare

Den som parkerar fel i Storbritannien kan råka ut för en obehaglig överraskning.

Om förseelsen är mycket grov kan polisen eller parkeringsvakterna förse bilen med "klumpfot". Den består av en speciell kloss som kopplas ihop runt ett av bakhjulen och gör det omöjligt för bilägaren att köra bort från platsen. Den försumlige fordonsinnehavaren måste bege sig till polisstationen och betala dryga böter för att få bort den besvärliga låsanordningen. Systemet är särskilt effektivt mot bilister som ofta parkerar fel och som genomgående struntar i att betala sina böter. ■

Den här felparkerade bilen har försetts med en kloss som låsts fast på ena bakhjulet.

ENERGITEKNIK

En bil som går på raps

Plantera lite raps på tomten eller vid sommarstugan. När det är skördetid pressar du ut oljan och håller den i bilen. Sedan är det bara att åka iväg.

I Västtyskland sponsrar landets forskningsministerium just nu ett pilotprojekt som ska visa hur olika fordon klarar sig med rapsolja som bränsle.

Personbilen "Rabbit" går på rapsolja. Det gör också bonden Johann Douwes traktor "Elsbett". Båda fordonen har modifierade dieselmotorer.

Målet är att komma upp i 600 timmars körning för vart och ett av fordonen. När det blir kallt kan förarna dock få bekymmer. Då stelnar rapsoljan till en seg massa och måste värmas upp innan man kan börja köra. ■

Den här mannen hämtar bränsle till sin traktor ute på rapsfältet.

MILJÖVÅRD

Det biologiska reningsverket

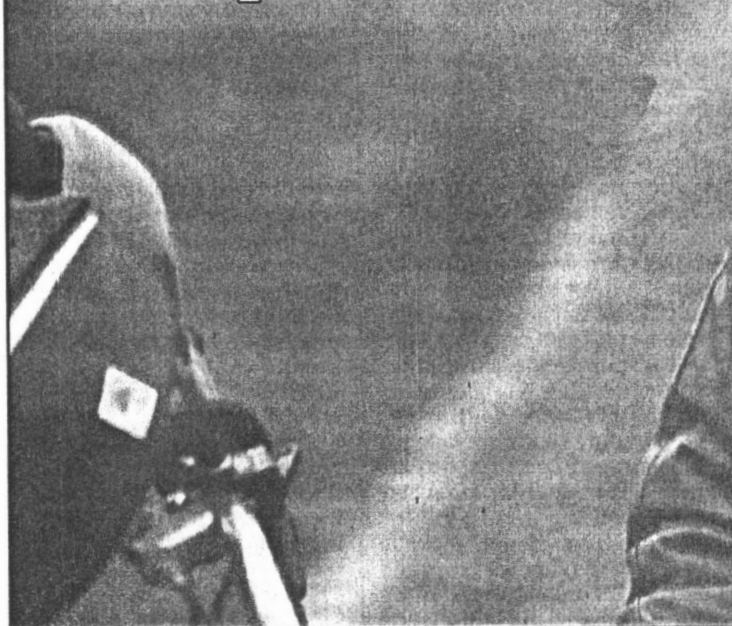
Miljöforskare i USA har utvecklat ett nytt reningsverk som kan bli framtidens melodi. Man renar vattnet med hjälp av bakterier och växter. Bakterierna sitter i ett särskilt filter och tar hand om de tunga föroreningarna. Därefter suger växterna upp de övriga föroreningarna som finns kvar. "Med den här tekniken kan man förvandla avloppsvatten till rent dricksvatten på bara några timmar", säger forskarna vid Cornelluniversitetet i New York, som utvecklat metoden. Förutom det rena vattnet får man genom processen naturgas och växter som man kan ha nytta av. De här biprodukterna sänker kostnaderna för det nya reningsverket och gör det billigare än de konventionella reningsverk vi har idag. ■

Visste du att...

...det finns höghastighetskameror som kan ta 10 miljoner bilder på en sekund.

...risken för att du ska bli träffad av blixten bara är en på miljonen. ■

Jag blev förföljd av ett mystiskt ljus - och tiden försvann spårlost

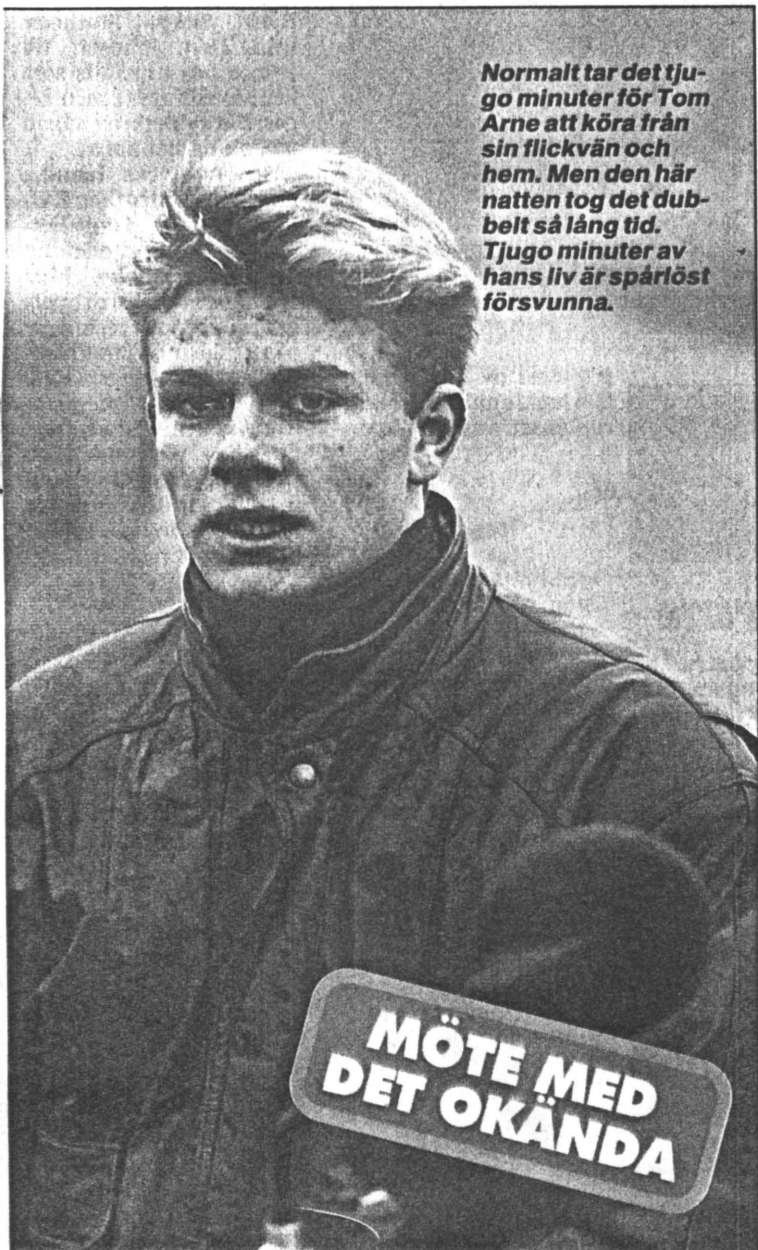
● Mitt i natten var Tom Arne Kristensen, 17, på väg hem från sin flickvän på mopeden. Han var ensam på den ganska smala och ödsliga vägen söder om Oslo. Då hände det oförklarliga som präglade Tom Arne så starkt att han inte längre vågar köra hem i mörkret...

Vid midnatt den 13 maj 1989 skedde det något oförklarligt i den lilla norska byn Kodal, tio mil sydväst om Oslo.

17-årige Tom Arne Kristensen hade som vanligt varit hemma hos sin flickvän den här lördagskvällen och var på väg hem till familjegården på sin moped, en vägsträcka som normalt brukar ta 20 minuter, när han på tonårsskillars vis kör med gasen i botten.

Och det är där ute på den nattsvarta vägen det händer. I en lång uppförshacke bländas han plötsligt av ett starkt ljussken i sidobackspegeln. "Det är väl bara en bil", är hans första tanke. Men Tom Arne inser snart att ljuset inte kan komma från en

TEXT OCH FOTO:
ARILD MIKKELSEN

Normalt tar det tjugominuter för Tom Arne att köra från sin flickvän och hem. Men den här natten tog det dubbelt så lång tid. Tjugominuter av hans liv är spårlost försvunna.

MÖTE MED DET OKÄNDA

bil. Ljuset kommer från luften och han känner hur ljuskäglan liksom trycker ner honom.

Han blir alldeles varm. Det är som om allt blodet försvinner ner i benen. Han känner rädslan komma och försöker köra fortare. Men har redan tryckt gasen i botten och motorn har inte mer att ge.

På backkrönet försvinner äntligen det närgångna ljuset och Tom Arne känner en stark lättanad, som om en tyngd bokstavligt talat lyfts från hans axlar.

Han kör ut på en kilometerlång raksträcka. Han känner sig rejält omskakad och vet inte vad han ska tro om det som just hänt honom. Var alltihop bara en hemsk fantasi? Nu efteråt känns det åtminstone så.

Tom Arne böjer sig ned över

mopeden för att få den att gå fortare och önskar inget högre än att snart vara hemma. Det är bara tio minuters väg kvar...

Mer hinner han inte tänka förrän han ser det starka ljuset närmast sig igen. Och här ute på slättlandet blir han helt övertygad om att det absolut inte kommer från en bil.

Rörde sig ljudlöst

Det har gått en tid sedan den här obehagliga upplevelsen när vi träffar familjen Kristensen. Och trots att Tom Arnes mor och far hört hans berättelse många gånger lever de sig in i den lika mycket som jag, där vi sitter med var sin kaffekopp. Och det är ju inte att undra över, det var ju trots allt de som tog emot den uppskakade unge mannen när

han väl kom hem den där majnatten.

— Jag upptäckte alltså ljuset som ännu en gång närmade sig mig bakifrån, säger Tom Arne och för oss tillbaka till den ensliga nattsvarta vägen.

— Jag körde precis över en bro när ljuset nådde mig. Jag snurrade runt i panik och såg 12 kraftiga strålkastare lysa på mig. De såg ut att vara monterade på en lång pelare och de gav ifrån sig ett skarpt sken. Men det konstiga var att de bara lyste upp platsen precis runt mig, strålen nådde aldrig vägen, som den skulle ha gjort om det vore vanliga billykter.

— Första gången jag såg ljuset trodde jag att det kom från en sådan där terrängbil som brukar ha lyktor monterade på störtbågen. Men den tanken försvann snabbt. Det kunde helt enkelt inte vara något vanligt motorfordon eftersom det rörde sig helt ljudlöst, trots att det inte var längre bort från mig än att jag hade kunnat röra vid det om jag sträckt på mig.

— Jag blev alldeles stel i kroppen och jag tror aldrig jag varit så rädd i hela mitt liv, säger Tom Arne utan en tillstymmelse till blyghet.

Det följde efter mig

Just då funderade inte Tom Arne så mycket över vad föremålet kunde vara. Visst snuddade hans tankar vid att det måste vara något utomjordiskt. Men det som mest upptog hans hjärna var att komma bort från platsen och tingesten så fort som möjligt.

— Nu efteråt är jag säker på att det måste ha varit ett UFO. Det KAN inte ha varit något annat än ett "oidentifierat flygande föremål".

— Jag har visserligen aldrig trott på sådana här saker tidigare, jag har knappt ens intresserat mig för att läsa om det i tidningarna. Men nu är jag övertygad: Föremålet var helt ljudlöst, det kom från luften, och det följde uppenbarligen efter mig på vägen.

— Varför de var så intresserade av mig anar jag inte. Kanske hade de aldrig sett en moped förut och ville ta reda på vad det var för något jag åkte på, säger den brådmogna 17-åringen med ett stort leende. Men han blir snabbt allvarlig och fortsätter berättelsen.

— Jag körde vidare, mopeden skakade av ansträngningen och jag kunde se i sidospeglarna att

ljuset fortfarande följde efter mig. Men så släcktes det plötsligt, som om någon hade slagit av strömbrytaren. Tack och lov hade jag inte så långt kvar hem, bara runt några krökar så skulle jag vara där.

Och jag har aldrig tidigare varit så glad för att se de upplysta fönstren i gården.

Tjugominuter "försvann"

Det var en mycket uppskakad ung man som rusade in till sina föräldrar för att berätta om det som hänt. Och hans mor och far tror fullt och fast på honom. Han har aldrig tidigare gett dem någon anledning att misstro honom, så varför skulle de göra det i just den här frågan.

— Det är ingen tvekan om att Tom Arne har sett det han säger att han har sett, säger fru Kristensen och tillägger:

— Men vad i all världen kan det vara han såg? Det övergår vår fattningsförmåga.

— Bil, flygplan eller helikopter är helt uteslutet. Så då återstår väl bara ett UFO, säger hon och rycker på axlarna.

— Jag för min del är helt övertygad, säger Tom Arne. Då när jag var där ute på vägen hade jag en otroligt stark förnimmelse av att tingesten inte var något som hörde hemma här nere hos oss.

— Några vidare spekulationer vill jag inte komma med, men jag är öppen för att det kan vara precis vad som helst, tillägger han och fortsätter fundersamt:

— Det konstigaste av allt är att det tog mig över 40 minuter att köra hem vägsträckan som normalt alltid tar 20 minuter. Och jag har ingen aning om vart den övriga tiden tog vägen. Jag stannade ju bara till en gång under en knapp minut, resten av tiden körde jag för full gas. Det är helt enkelt ofattbart. Tid kan ju bara inte försvinna spårlost...

Vad det nu än var som hände Tom Arne den där majnatten är det helt klart att det gjort ett outplånligt intryck på honom. Hur ska man annars förklara det som hände lördagen efter.

— Jag hade varit hemma hos min flickvän. Och det hade inte varit några som helst problem att köra dit. Men när jag sedan skulle hem, vågade jag helt enkelt inte. Jag fick ringa mamma och be henne komma och hämta mig, medger han utan att tveka.

Och att medge en sådan sak kräver ganska mycket av en 17-årig grabb, som annars är känd för att vara en mycket tuff och orädd kille... ■

En knappt meter-
lång varelse med
två mörka ögonhål-
lor och ett runt
munhål... Så be-
skrivs rymdmän-
niskorna av folk
som träffat dem.

π
918

Rymdmänniskorna som övervakar oss är våra kusiner

● Har du träffat en utomjordisk varelse någon gång? Inte? Var inte så säker på det!

● Under hypnos har massor av människor avslöjat undermedvetna minnen av små rymdvarelser som de mött. Våra kusiner i de flygande tefaten är mycket intresserade av att veta hur vi har det på jorden.

TECKNING: RONNY LINGSTAM

TEXT: TORD WALLSTRÖM

■ ■ Står jorden under ständig övervakning av varelser från andra världar, ett slags människor som mycket liknar oss men ändå är

helt olika? Som inte vill oss något ont, men som nyfiket undersöker oss, ibland ganska hårdhänt och utan att ta större hänsyn till vår självkänsla. Som inte ofta visar sig för oss då vi är vakna, men ofta kontakter oss när vi sover och tar oss med till sina jättelika rymdskepp. För att sedan med något slags hypnos utplåna alla våra minnen av dessa sällsamma upplevelser...

Ja, tusentals människor är i varje fall fullständigt övertygade om det. Människor som själva har haft vad som kallas "nära kontakter av den fjärde typen" (close encounters of the fourth kind, förkortat CEIV). Vilket innebär att de i sitt undermedvetna har haft kontakt med rymdmänniskor — och rövats bort av dem!

I USA är intresset för "flygande tefat" (UFO, vilket betyder

"oidentifierade flygande föremål") på starkt uppgående. Enligt en gallupundersökning tror ungefär hälften av amerikanerna att de flygande tefaten existerar. Det finns en lång rad organisationer som undersöker rymdfenomenen på mer eller mindre vetenskapligt vis. Det finns till och med en organisation som anser sig vara jordens talesman för "Rymdkommandot", en främmande rymdfarkost som ständigt befinner sig i en bana runt jorden!

Det finns föreningar för folk som haft kontakter med rymdvarelser och det finns ett 30-tal hypnoterapeuter (psykologer som arbetar med hypnos), vilka särskilt inriktar sig på att ta fram de UFO-upplevelser som folk har haft i sitt undermedvetna och hjälpa de drabbade att komma över sin skräck.

Kanske ett budskap från stjärnorna

Den nya "tefatsvågen" inleds i och med att Whitley Striebers bok "Närkontakt" gavs ut i USA 1987 och blev en bestseller. Den publicerades året därpå på svenska (av bokförlaget Forum).

Strieber, som bor i New York, hade tidigare skrivit flera romaner och ungdomsböcker. Hans bok är, förklarar han, en absolut sann historia: "Av allt att döma har jag haft en i detalj planlagd, personlig kontakt med intelligenta, utomjordiska varelser."

Många historier om möten med "små gröna män" har förekommit tidigare. Det som gör Striebers bok särskilt fängslande är att han berättar så detaljerat och målande om det han upplevt, även om det ibland är nästan omöjligt att beskriva.

Han var från början själv ointresserad av flygande tefat och utomjordiska varelser, betraktade fenomenen som inbillade. Men, skriver han, "främlingarna steg utan ett ögonblicks tvekan rakt in i en ointresserad skeptikers liv. Först trodde jag

att jag höll på att förlora förståndet."

Strieber har genomgått psykologiska tester, en neurologisk undersökning och ett lögn-detektorprov, men alla har varit negativa. Hans upplevelser kan inte förklaras. I sina egna försök att hitta förklaringar vidgar han perspektivet och konstaterar: "Någonting är här, kanske ett budskap från stjärnorna eller från själens ekande labyrint... eller från båda."

Strieber hade sin första "kontakt" några dagar efter jul 1985. En knappt meterlång varelse med två mörka ögonhål och ett runt munhål forslade bort honom som ett hjälplöst kolli till ett runt rum, där en samling andra varelser med skiftande utseenden gav honom en injektion i hjärnan med en hårfin nål. Efteråt kom flera rapporter om flygande föremål i trakten.

Under det följande året hade han en rad underliga upplevelser, som gjorde honom fullständigt skräckslagen, och sökte kontakt med en terapeut. Under hypnos framträdde minnen av UFO-kontakter ända sedan Striebers barndom.

Strieber tar inte för givet att "besökarna" kommer från en annan planet i universum. Det kan finnas andra möjligheter, till exempel att de är från jorden men så olika oss att vi hittills inte ens förstått att de är verkliga. Han tror att främlingarna är i färd med att långsamt ta kontakt med oss enligt en plan som de själva har gjort upp och som fortskrider allt eftersom mänsklig förståelse ökar.

Talar genom tankeöverföring

Det visade sig snart att Whitley Strieber inte var ensam om dessa kontakter med tefatsmänniskor. De var tvärtom ganska vanliga. Psykologen Edith Fiore i Saratoga, Californien, arbetar med "hypnorelease", det vill säga metoden att i hypnos föra patienten bakåt i tiden och avslöja vad som pågått i det under-

medvetna. I boken "Abductions" (Bortrövanden) redogör dr Fiore för 13 olika fall, där patienterna under hypnos berättat hur de tagits om hand av utomjordiska varelser och undersökts av dem.

Sandi, en 27-årig kontorist, satt i ex och tittade på TV en kväll, då hon såg ett skarpt ljus utanför fönstret samtidigt som TV-rutan började flimra och snöa. Hon kände hur hennes kropp svävade ut i natten och befann sig i nästa ögonblick på en bädd i ett stort ovallt rum. Hon omgavs av underliga varelser, som stack henne i nacken och andra kroppsdelar med en nål. Hon utsattes för någon sorts läkarundersökning och varelserna ställde en rad frågor till henne. De talade inte — det förefaller i alla berättelserna som om rymdvarelserna använder tankeöverföring.

Mark, en ung man drabbad av reumatism, berättade i trance om en liknande undersökning. Han beskrev tefatsmänniskorna som skalliga varelser med stora kattlika ögon och små, orörliga munnar.

Barbara, en överviktig flerbarnsmor i 50-årsåldern, var ute på en biltur, då ett flygande tefat stoppade bilen och tog henne ur den. Hon hamnade på ett undersökningsbord:

"De sa att de undersökte andra människor och eftersom vi är så känsliga vill de inte att vi skall veta att de finns här, men de vill ta reda på hurdana vi är. Vi är mycket lika dem, men ändå olika. De säger att de kommer från Sirius."

Tom, dataspecialist, berättade om de människoliknande men definitivt inte mänskliga varelser som kidnappat honom:

"De har mindre och kortare kroppar än en vuxen människa och de är mycket lättviktiga."

Han lades naken på ett bord, upplyst med ett svagt brandgult sken, och genomgick en veritabel läkarundersökning. Han rövades bort till ett rymdskepp flera gånger.

Linda, en 45-årig artist, beskriver rymdvarelserna så här:

"De är på något vis mycket, mycket små... mycket små huvuden... spetsiga verkar de. Och det ser inte ut som mänsklig hud. Den är grönaktig, skrovlig. De har stora ögon... Som någonting i en tecknad serie, något någon har hittat på."

VÄND ►

Rymdmänni- skorna är våra kusiner

Forts från föreg sida

Linda var tillsammans med andra kidnappade människor, bland dem hennes bror och syster, och mindes under hypnosen hur de hade utsatts för en lång serie olika behandlingar och undersökningar med mystiska apparater. En annan kvinna, Sherry, hade liknande upplevelser och talar också hon om varelsernas gulgröna och skrynkliga skinn.

Ted, som hela sitt liv varit intresserad av flygande tefat, hade sin första kontakt redan vid tre års ålder, då han fick beskedet att han skulle fungera som "kontaktperson" för rymdvarelserna. Han utsattes för en hjärnoperation.

Mardrömmen kan vara sann

Dr Fiorens bok består av bandinspelningar av de berättelser som kom fram under hypnosen. Alla beskriver liknande upplevelser. I några fall har rymdvarelserna botat sjukdomar.

Ett av de mest häpnadsväckande — och otroliga — vittnesmålen är 45-årige Dans berättelse om sitt liv i flera världar. I en annan tillvaro har han tjänstgjort som krigare på ett rymdskepp, utsänt på polisuppdrag till uppstudsiga planeter. Dr Fiore försöker vara objektiv i upptecknandet av den historien, som förefaller hämtad ur en framtidsroman, men konstaterar att hypnosen i varje fall hjälpte Dan och gav honom större självförtroende.

Detsamma gäller de flesta av de patienter som haft rymdkontakter. Upplevelserna har påverkat deras liv och orsakat dem stora svårigheter, men möjligheten att rannsaka det undermedvetna med hjälp av hypnos har inneburit en lättnad för dem.

Edith Fiore är själv övertygad om att det hon rapporterat i sin bok är verkliga "kontakter av den fjärde typen". Att alltså främmande rymdvarelser, som nått en långt högre grad av utveckling än vi, söker få kontakt med oss. Det förefaller till och med, menar hon, som om det finns "korsningar" mellan rymdvarelser och människor som lever mitt ibland oss:

"Jag är säker på att mer om detta kommer att avslöjas i framtiden och visa sig vara mycket spännande. Jag menar att

upptäckten att vår planet jorden besöks av varelser från andra världar är det mest spännande och betydelsefulla som har hänt i detta sekel."

Det är inte alldeles säkert att den som haft sådana kontakter själv vet om det. Men det finns vissa karakteristiska fenomen att hålla ögonen på. Tex att man upplever att man "förlorat" tid. Som ett par kvinnor dr Fiore intervjuat: De befann sig i en bil då de kidnappades. En och en halv timme försvann ur deras medvetande och då de vaknade till var de på väg åt fel håll.

Mardrömmar om rymdvarelser kan tyda på att man verkligen varit bortrövad. Rymdvarelserna ger ofta hypnotiska order till sina offer att minnas upplevelserna som om det vore en dröm. Skriv ner det ni minns av drömmen så snart ni vaknar! uppmanar dr Fiore.

Är du själv övervakad?

Rymdmänniskorna övervakar och påverkar människor i hela världen, skriver dr Fiore: "Om du tror du är övervakad kan det mycket väl hända att du har rätt."

Det finns ett sätt att själv undersöka om man varit med om "kontakter av den fjärde typen" — man kan fråga sitt undermedvetna. För att göra det använder man enligt dr Fiorens metod en pendel — en tråd eller ett tunt snöre med en tyngd. Håll snöret mellan höger tumme och pekfinger och vila armbågen på ett bord. Utan att medvetet sätta pendeln i svängning ska man tänka ordet "ja" och enbart med viljekraft försöka få pendeln att svänga till och från kroppen. När man sedan tänker "nej" skall pendeln i stället svänga sidledes.

Har man väl lärt sig den metoden kan utfrågningen börja och de första frågorna kan tex vara: — Har jag någonsin sett ett flygande tefat? Har jag något undermedvetet minne av att jag sett ett flygande tefat? Har jag någon annan upplevelse av kontakt med rymdvarelser i mitt undermedvetna?

— De kallar sig "Odlarna", berättade Diane, en av Ethel Fiorens patienter under hypnos. De reser till olika delar av den här världen och olika delar av andra världar för att kontrollera sina... det är som om vi skulle vara avlägsna kusiner. Som om vi sattes här för tusentals år sedan för att starta en koloni. Och det var olika planeter som planerade olika saker här... ■

Bra att veta

Anders Palm skriver i Hemmets Journal varje vecka. Vill du veta mer om något ämne han tar upp här, ring 08-42 13 14.

PALEONTOLOGI

När blev människan människa?

Den äldsta verkliga människan anses vara homo habilis. Forskarna har hittat lämningar efter henne i bergen kring Olduvai Gorge i Tanzania.

Homo habilis levde för 1,75 miljoner år sedan. Efter en kvarts miljoner år utvecklades

hon till en ny människotyp, homo erectus, vilken i sin tur gav upphov till våra dagars människa, homo sapiens, för ca 100 000 år sedan.

Genom olika fynd har forskarna lyckats rekonstruera hur urmänniskan, homo habilis, såg ut. Hon gick upprätt och var ganska lång, vilket i de här sammanhangen betyder omkring 150 cm. Homo habilis härstamade från apmänniskan australopithecus, men hade en större hjärna än denne. Hon hade också ganska korta, runda armar och ben.

Men säg den lycka som varar beständigt. Nu har två amerikanska paleontologer hittat ett nytt skelett av homo habilis. Det är en kvinna som döpts till OH 6Z. Hennes hjärna stämmer med tidigare uppgifter, men armarna är långa armar.

Forskarna vet nu inte hur de ska tolka sitt fynd. Levde det två olika människotyper samtidigt? Hur kom det sig att våra apor försvann på så kort tid, efter att vi klättrat ner från träden? Svaren ligger säkert djupare ner under marken i Etiopien, Kenya och Tanzania, där människan tycks ha haft sitt urhem. ■

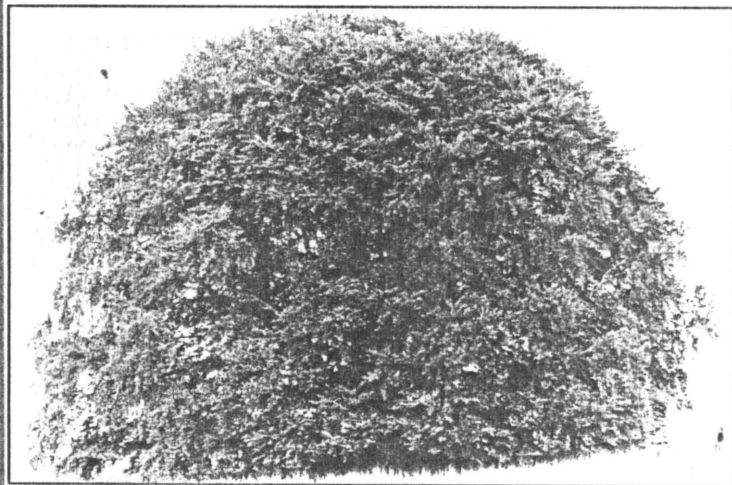
MILJÖ

"Årets träd"

Valet av "Årets svensk" har som bekant inte alltid varit så lyckat. Kanske borde vi istället följa Västtysklands exempel och utse "Årets träd".

Där som här är många oroliga över skogsdöden och den alltmer tilltagande miljöförstöringen. I en stor miljökampanj har man därför valt "Årets träd

1990". Överlägsen segrare blev den väldiga Bavariaboken vid Pondorf i Bayern, som är Västtysklands i särklass mest fotograferade träd. Bavariaboken är omkring 900 år gammal, vilket innebär att den sköt skott långt innan Erik den helige var kung i Sverige. Bokens krona är 80 meter stor och stammen mäter 8 meter i omkrets. Kanske skulle en liknande utmärkelse i Sverige hjälpa oss att bli mer miljömedvetna. ■

Den 900-åriga bavariaboken vid Pondorf i västtyska Bayern har valts till Årets träd.

FOTO: TERRAPRESS

DN 21 april 1990

—MOSKVA, fredag—

Tefat förföljdes

Av MICHAEL WINIARSKI

□□□ Om det finns något som det inte råder brist på i Sovjetunionen så är det flygande tefat. Sovjetisk militär har nu lyckats fånga in några mystiska flygande objekt på sina radarskärmar.

Att ryssarna tar de okända besökarna från den yttre rymden på blodigt allvar är ingen nyhet. Det har till och med gått så långt att rapporter om nya ufo — det vill säga oidentifierade flygande föremål — numera dyker upp så ofta att tidningarna har börjat klaga på att det är tjatigt.

Den mest kända ufon — den i Voronezj söder om Moskva som DN skrev om i höstas — har blivit en ständigt uppdykande gäst i Sovjetpressen.

Men de senaste dagarna, med en höjdpunkt kring påskhelgen, har de kosmiska gästerna varit mer aktiva än på mycket länge.

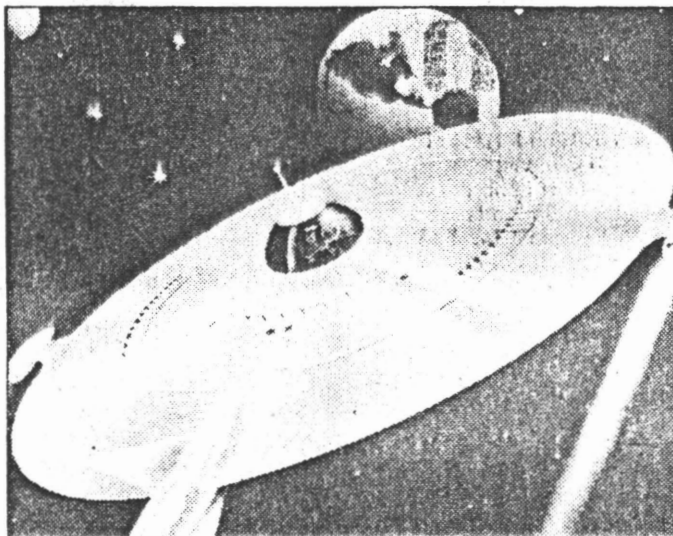
Mystiskt hål

Häromdagen hände det något i den lilla byn Kostenki i Chochol-distriktet som fick den officiella sovjetiska nyhetsbyrån Tass att tända till.

Det berättades att en 53-årig kvinna en tidig april-morgon hade upptäckt att det under natten uppstått ett mystiskt hål ute i köksträdgården. Hålet var fem meter djupt, 100 millimeter brett och hade en lutningsvinkel på 70 grader.

Tass berättar i allvarsmättad ton hur experter kom och undersökte, hur de slog fast att hålet utgjorde mitt-punkten på en åtta meter bred cirkel och att magnetometern utan någon synbar anledning vägrade att fungera inom området.

Jorden runt hålet såg nygrävd ut, men inget av den bortgrävda jorden kunde hittas. Det fanns varken spår av verktyg eller traktorspår kring hålet.

Besök från rymden. Sovjetisk militär tar flygande tefat på blodigt allvar. "Det rör sig om skivformade farkoster mellan 100 och 200 meter breda", heter det i en rapport från högste befälhavaren för luftförsvaret.

Kvinnan berättade att hon vaknat på natten av ett skarpt ljussken. När hon tittade ut genom fönstret såg hon en stor eldboll som svävade över marken. Många andra bybor bekräftade att de också sett fenomenet.

I den mycket seriösa tidningen Rabotjaja Tribuna berättas än märkligare ting: luftvärnsförband i staden Pereslavl-Zaleskij strax norr om Moskva har observerat "reguljära flygturer" av oidentifierade flygande objekt.

Enligt tidningen såg flera luftförsvarsspanare ett antal ufo i området. Löjtnant Semtjenko lyfte från basen med sitt spaningsplan och tog upp jakten på ufon. Han flög så nära som 500 meter ovanför ufon och såg dess två klara blinkande ljus.

Enligt dokumenten som lämnades till Rabotjaja Tribuna av generalöverste Igor Maltsev, högste befälhavare för Sovjets luftförsvarsstyrkor, kunde det fastslås att ufon var en mellan 100 och

200 meter bred skivformad farkost.

Samstämmiga ögonvittnen hade sett två pulserande eldsflammar på ufo:s sidor och när "tefatet" flög horisontellt var eldsflammorna riktade parallellt med horisonten.

Dessutom roterade ufon runt sin egen axel och gjorde sicksackrörelser både vågrätt och lodrätt. Ufon kunde sväva stillastående över marken men också flyga tre gånger snabbare än ett stridsflygplan.

Utan tröghet

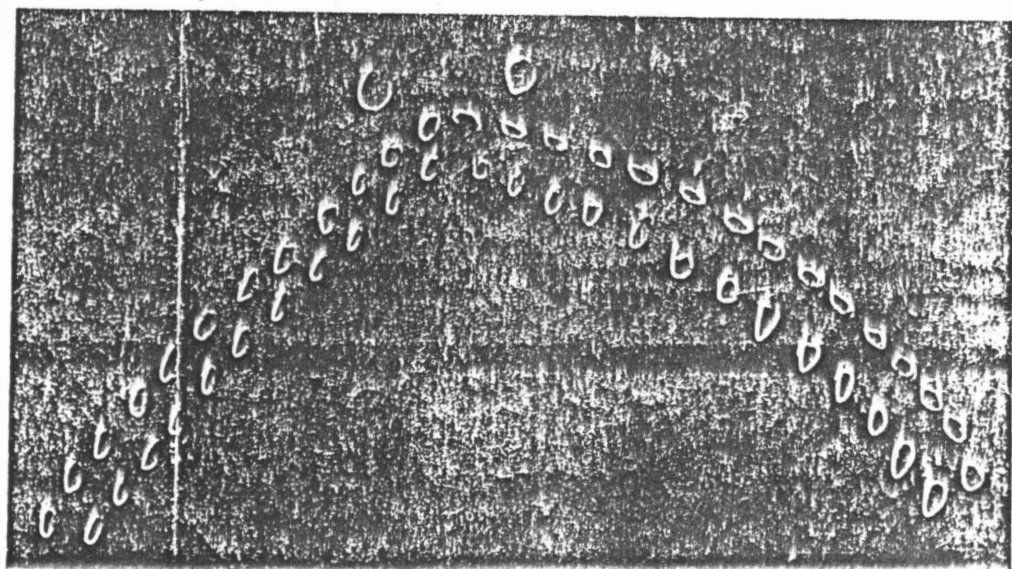
Enligt Sovjetmilitärens dokument flög ufon på mellan 1 000 och 7 000 meters höjd och tycktes sakna tröghetskraft.

Både på spaningsplanets radarskärm och på flera radarstationer syntes ufon som en "blip".

Tidningen drar slutsatsen att de bilder man fått fram otvetydigt visar att "tefaten" inte kan förklaras som atmosfäriska fenomen. □

-Vi så «UFO» i Lofoten

*Nifst
syn for
Narvik-
familie:*

«Ufattelig
lysformasjon»

SYN
Ap. for
syn for
denn
syn for
UFO
Lofoten
dag

Vitner til sterk lysformasjon og forstyrrelser på telefon og fjernsyn

40-50 skarpe lys be-
veget seg høyt oppe
på himmelen — steg
opp og forsvant.

Fjernsynet flimret,
og en dame som satt
i telefonen fryktet at
det begynte og lyne
og brøt samtalen.

Dette er observasjo-

nene fra flere vitner
i Løvdalen i Vestvå-
gøy lørdag kveld.

Åge Simonsen fra
Narvik oppdaget fe-
nomenet på himme-
len og har laget en
skisse av det for Lo-
fotposten. — Det
var virkelig nifst,
sier hans kone Laila.

UFATTELIG: Narvik-
paret Åge og Laila Simon-
sen fra Narvik fikk seg litt
av et seriesjokk i Lofoten.
Sammen med blant andre
barnebarnet Kim Ronny så
de en ufattelig lysformasjon
som beveget seg over him-
melen. — Det er ikke mulig
for oss å gi noen som helst
rimelig forklaring på feno-
menet, sier de.

MYSTISK: Kim-Ronny (13) viser hvordan den mystiske lysformasjonen så ut idet den steg opp mot den klare blå himmel og forsvant i retning sørøst. Laila Simonsen så også fenomenet som hennes mann Åge oppdaget.

(Foto: Knut G.)

Lp - Billy Jacobsen

— Det var virkelig nifst. Jeg har aldri opplevd maken, sier Laila Simonsen (57) fra Narvik etter at hun lørdag kveld sammen med tre andre var vitne til en uforklarlig lysformasjon på Lofot-himmelen. Samtidig slo telefon og fjernsyn seg vrang i området.

Det var ved 2000-tiden at ferierende Laila sammen med mannen Åge (64), barnebarnet Kim Ronny (13) og Miriam (9) fikk se det som så langt er UFO-mysteriet i Løvdalen i Borge i Vestvågøy.

TV- og telefon-kluss

Simonsen kan også fortelle om kraftige forstyrrelser på TV-skjermen 10-15 minutter i samme tidsrom. I tillegg forteller Ester Lauvdal, som bor i dalen men som ikke så lysene, at det samtidig var kraftige forstyrrelser på telefonen. — Telefonen slo seg helt gal. Jeg trodde det begynte å lyne, og måtte avslutte samtalen, sier hun.

Åge Simonsen fikk øye på fenomenet da han skulle fire flagget. Her forteller han:

40-50 skarpe lys

— Flaggetauet hadde viklet seg fast oppe på stangen, og derfor ble jeg stående en stund og se oppover. Plutselig får jeg øye på en merkelig lysformasjon som beveget seg sør-østover på himmelen. Det var jo ennå dagslys, men det var svært skarpe lys i formasjonen. Mye skarpere enn stjerner en mørk vinterkveld, og det var et rødskjær i lysene. Så langt vi kunne se var det minst 40-50 skarpe lys. Vi hørte ingen lyd og vi betraktet fenomenet i 5-6 minutter før det

ble borte.

Simonsen har laget en skisse av det de så, og forteller at det var to ekstra store og skarpe lys fremst i «trekanten», og at den steg hele veien før den ble borte over fjellet.

Mens episoden inntraff var det dobbeltbryllup i Løvdalen, slik at de fleste fastboende var på fest på Hagskaret. Det var derfor få andre enn Narvik-familien som hadde mulighet til å få med seg hendelsen i dalen.

Forsvaret

Lofotposten har vært i kontakt med politiet, Hovedredningssentralen, Andøya Rakett-skytefelt, Forsvarskommando Nord-Norge (FKN) og sivile luftfartsmyndigheter om rapporten fra Simonsen, men ingen av instansene kan melde om aktiviteter som kan forklare fenomenet. Vaktstående stabsoffiser i FKN, major Helge Jønger Nilsen sier dette:

— Forsvaret setter pris på all informasjon som dette blir innmeldt, men i dette tilfellet kjenner vi ikke noen aktiviteter som kan forklare hva de har sett i Løvdalen. Rept privat kan man jo dog spekulere i at det kan ha vært en fugleskolk på trekk. Når sola er lav kan det lett bli reflekser i fuglene. Men dette blir ikke annet enn ren gjetning.

Åge og Laila Simonsen avviser bestemt at det kan ha vært fugler de har sett:

— Jeg har ofte sett fugler som flyver i flokk, og det er umulig at det var det vi så. For eksempel beveget lysene seg i en uforanderlig formasjon, og et par lys var større enn de andre. Det liknet overhode ikke på fugler, formasjonen stemmer heller ikke, og dessuten var lysene svært høyt oppe, sier Laila Simonsen, som imidlertid heller ikke har noen mulig forklaring å gi.

— Jeg har aldri trodd at fremmede vesener kunne komme på besøk, men etter en så sterk opplevelse vet jeg ikke hva jeg skal tro, sier hun.

OBS!

Flyg oppvisning

Før

Følt forskræmt i

Bjørsjø

Lørdag kvell

den 15/4

kl 21.00

Vi ses

Vi måske lære oss all
skilja og signalerna från
allt bres i UFO frågan.

Identisk med UFO- foto fra Texas

Lp - Kjell Hugvik
og Frank Ludvigsen (foto)

forteller Arild Hansen fra Melbu.

MELBU: I 1951 ble det i Texas fotografert en lysformasjon som er forbløffende lik skissen som Åge Simonsen lagde av UFO-synet i Borge i Vestvågøy lørdag. Bildet er å finne i boken «Møtet med det uforklarlige»,

Da Arild Hansen leste om UFU-observasjonen i Borge kjente han igjen den skissen som Åge Simonsen hadde laget.

— Jeg så straks at jeg hadde sett dette før, og begynte å lete i den litteraturen jeg har om emnet, sier Hansen.

I boken «Møte med det ukjente» utgitt på forlaget Det Beste fant Arild igjen skissen, men da som fotografi. Bildet som inneholder en lysende trekant er tatt av Carl Hart jr. i august i 1951 i Texas. Denne trekanten ble observert av en rekke mennesker flere ganger i august og september dette året.

Observasjonen har fått navnet «Lubbock lysene» etter stedet bildet er tatt. Fenomenet ble også registrert på radar, og det amerikanske forsvaret etterforsket hendelsen uten at det ble funnet noen forklaring på det. Den gangen ble det også lansert en teori om at det kunne være fugler som ble observert. Dette ble aldri stadfestet med sikkerhet.

— Observasjonen i Borge er meget interessant. Selv vet jeg ikke hva det er, men man skal

ikke kategorisk avvise dette som tull. Det er mye som vi i dag ikke kan forklare. Selv ser jeg ikke bort fra at jorda kan

ha hatt besøk fra andre planeter, sier Arild Hansen som også er litt UFO-interessert.

UFO: Arild Hansen viser her fram bildet han fant i boka «Møte med det uforklarlige». Fotografiet viser en lysende trekant over Lubbock i Texas som er forbløffende lik skissen av UFO-synet i Borge lørdag.

«Skremmende gjenkjenning»

— Det var en skremmende gjenkjenning, sier Åge Simonsen fra Narvik etter at han fant en kopi av sin egen UFO-skisse, som sto i Lofotposten mandag.

Det var Simonsen som rapporterte om lysformasjonen i Løvdalen i Borge sist lørdag kveld. Han har aldri interessert seg spesielt for fenomenet, men et-

ter opplevelsen han hadde sammen med sin familie, fikk han låne en bok av sin venn. Den heter «Flyvende tallerkener har landet» av Desmond Leslie og George Adamski.

— Der finner jeg altså et bilde som er tatt i Texas i 1950. Formasjonen der ble anslått til en bredde på 300 meter. Beskrivelsen i boken stemmer med vår, og skissen jeg laget er identisk. Det rare er at jeg aldri har sett noen slike bilder eller tegninger før, sier Simonsen.

Merkelig opplevelse i Vestresand

Ingrid Larsen fra Bø i Vestresand forteller om en merkelig opplevelse på det samme tidspunktet som folk beretter om fra Borge sist lørdag:

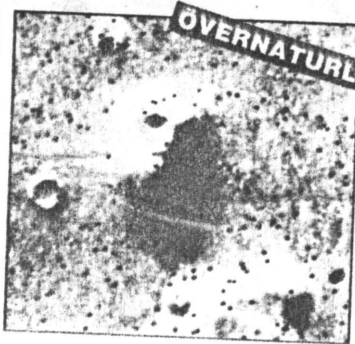
— Klokka var rundt åtte på kvelden, og vi skulle sette oss ned for å se på TV. Plutselig begynte det å flimre på skjermen. Så gikk lyset. Jeg trodde det var noe feil med sikringene, men de viste seg å være orden. Etter omlag ett kvarter kom lyset tilbake igjen. Vi synes dette var en pussig episode, sier hun.

Ansiktet på Mars

Bråket om det store stenansiktet på planeten Mars fortsetter. Är det en optisk illusion eller rör det sig verkligen om ett byggnadsverk skapat av främmande varelser?

Frågan har åter blivit aktuell genom att ryssarna för en tid sedan sänt iväg två rymdsonder till den röda planeten.

Bilden av det stora stenansiktet togs av en amerikansk Viking-sond år 1976. Richard Hoagland, medlem i The Mars Project Organisation, har studerat den i flera år. Med hjälp av data-teknik anser han sig ha funnit resterna av en urgamal stad runt stenansiktet. Staden inkluderar en fästning och en femsidig pyramid. En rät linje över stenansiktet, genom stadens mitt, skulle peka mot sommarsolståndet på Mars för 500 000 år sedan! Anläggningen skulle med andra ord vara ett sorts marsianskt Stonehenge.

Stenansiktet på Mars liknar en egyptisk sfinx.

Gerald Soffen vid NASA var en av projektledarna för Viking-projektet. Han tror inte på något marsianskt Stonehenge. "Många människor ser ofta det de vill se", hävdar han.

Om fem år skickar NASA iväg en ny sond till Mars. Då kommer gåtan att få sin slutliga lösning. ■

Du har väl fått

BOKLISTA 1990

BOKNYHETER FRÅN NYKÖPINGS TVÄRVETENSKAPLIGA BOKFÖRENING